

Poveljnik Tan Von Mravljinec. Če bi bil sam, bi bilo vse v najlepšem redu, vendar kaj, ko je s seboj pripeljal celo vojsko sestradanih mravljinčkov, ki so nadvse oboževali sladkarije.

Slaščičar je bil ravno zatopljen v pripravo Mandarinine sončne pene, ko ga je za vratom najprej nekaj požgečkalo, potem pa še pekoče ugriznilo. Z roko je odgnal nadležneža, takrat pa se je s pogledom počasi sprehodil po slaščičarski kuhinji in skoraj padel v nezavest. Po vseh slaščicah, posodah, loncih, je gomazelo na stotine črnih mravelj, ki so uživale v okušanju prekrasnih slaščic.

» Tristo zažganih tort!« Je zakričal slaščičar, vzela metlo in začel z njo udrihati po kuhinji. Pa ni nič pomagalo, mravlje so požrle vse torte, sladoled, čokoladne kolačke, vanilijeve kupčke in sladkorne palčke. Edino, česar se še niso dotaknile, je bila steklena posoda z znakom krone, v kateri so bile *Slastne penice domišljavke*.

» *Mojih penic vam pa ne dam!*« Slaščičar je hitro pograbil kozarec in stekel v zgornje nadstropje k svoji ženi Greti. Ta je bila ravno sredi najlepših sanj. Smrčala je, da se je tresla cela postelja.

K vsakem oblaku nariši mravljo in napiši kaj je rekla, ko je vstopila v slaščičarno.

